Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-531547-p0001-7

80. 30

RECTOR
ACADEMIÆ WITTENBERGENSIS,
JOHANNES
Deutschmann/
SS. THEOL. DOCT. ET PROF. PUBL.
FACULT. SUÆ SENIOR, ET ALUMN.
ELECT. EPHORUS,
CIVIBUS ACADEMICIS
S. P. D.

NUlla quidem non tempestas anni efficacia mortalitatis nostræ nobis monimenta suggerit; si tamen cum vernali tempore, vel æstate, vel auctumno conferamus rationes, plura longè, præter frigus horridum, diei brevitatem, & similia argumenta Hyems exhibet. Colores omnes induit Ver floribus per hortos, prata, sylvas; sed quamdiu hæ deliciæ perdurent, una sæpenumerò calamitas, uredo, Boreæque inclementia testatur. Gramen cum aristis documento est, quàm facilè flaccescat, quod superbiebat, ante falcem. Sola, quæ nunc oculos vel hebetat albedine, vel in stuporem agit, nix identidem convincere mortales inconstantiæ constantis potest. Quid nisi subtilissimè extenuata glacies, in aëre formata nix, in aquam illicò mutabilis, calore accedente? Cogita, te nivem esse, homo, animal superbum; aut fragilius quid nive! Nives annuas in montium editissimorum jugis, aut convallibus profundis, imò & perennes Hyperboreis in tractibus ac Alpibus Helveticis quibusdam deprehendi, docuit experientia. Ephemeron quandoque animalculum est infans, nec attingit pueritiam. Quot millia vel uno die prælium exhaurit, & prosternit! Adde ortas ab affectibus vicissitudines, fortunæ novercantis impetûs, morborum semina, quæ circumferimus nobiscum, quò nos vertimus; videtur homine nix durabilior interdum; quæ in glaciem, ex hâc in saxum penè, aut crystallum obrigescit. Memorabile nimirum est, quod in *Helvetiæ curiosæ* prodidit Historia *VVagnerus* de inveterata, ut vocatur, glacie, quæ in excelsis Alpibus communem exuit naturam, & duritiem crystallinam, tot annos, & tantùm non secula perennando induit, ut à Solis æstu nunquàm ferè consumatur; sed excrescat in immensos intractabilesque cumulos. Nix cùm ex aqua sit, & resolvatur denique in aquam, hominis originem indiciis haud fallacibus indi-

indigitat: *terra es, in terram reverteris*, corpus. Nix colorem repræsentat candidum, à luce ortum; homo sæpiùs ruborem vividum mentitur; sed in ipso vitæ domicilio examen hospitatur vermium.

Floris ad exemplum rubicundi KNORRIA Conjux
Floruit, ut posset vel superare rosas.
Quarta dies lapsa est, quæ sanam vidit, & ægram,
Et vitâ functam: siccine nil stabile est?

Auram vitæ hujus hausit Ornatissima Fæmina *Bochavii*, in Jütrebocensi præfectura, die XX. Augusti, horâ matut. V. Anno cIↃ IↃc XXXIX. Patre genita Perreverendo Viro, STEPHANO KRöERO, Pastore loci dudum bene merito, Matreq; sexûs sanguinisque sui commendatione clarâ, MAGDALENA CALOVIA, Ecclesiastæ *Longolipsdorffensis*, nec non *Kerbicensis* filia. In fonte sacro retulit maternum MAGDALENA nomen: Patre quidem, antequàm in lucem ederetur, fato miserabili, orbata, Genitricis tamē curâ providâ ad pietatē & virtutes, muliebri generi decoras, & à Vitrico Clarissimo M. WOLFGANGO SCHMIDIO, *Zinnensi* & *Grünensi* olim fidelissimo Pastore adolevit. Artibus familiæ regundæ apta visa Anno cIↃ IↃc LIX. vicesimo ætatis suæ, nuptum data Viro est Amplissimo, CHRISTIANO GVILIELMO HÜLSIO, Cœnobii Brandenburgici Zinnensis à rationib9 Præfecto; quem intra annum nihilominùs amissum luxit acerbissimè. Elapso inde quadriennio, cùm appareret perdifficilis viduitas, ad secunda vota maluit transire, dum connubio solenni ritu jungeretur DN. GOTTFRIDO MÜLLERO, Electoralis prædii vicini *Blæserensis* tùm Oeconomo vigilantissimo, deinde Senatori apud nos oppidano prudentissimo, æstate Anni cIↃ IↃc LXIV. mediâ. Fœcundum equidem satisque diuturnum atque ex optatis fuit hoc conjugium, susceptis VII. liberis, duobus intra partitudinem elisis & anonymis, sed GOTTLOB GVILIELMO, AUGUSTO GVILIELMO, atque CHRI-

CHRISTIANO FRIDERICO filiis, duabus filiabus, CHRISTIANA MAGDALENA, & JOHANNA MAGDALENA, iterùm turbato ordine, elatis à Parentibus. Secundùm, non secundâ verò sorte, altero marito viduata, Anno clɔ Iɔc XXCV. molestiis curisque, propter rationes censûs nummularii vexata, & perosa statûs solitarii, biennio exacto tertiùm addixit Sponso fidem, Viro Consultissimo, DN. CHRISTOPHORO KNORRIO, Tabulario Cæsareâ auctoritate, Jurium dexterrimè perito, & Novembribus Kalendis, A. XXCVII. consummavit. Quo cum, licet sterilis, ex voto interim transegit vitæ dies. Vigil ac solicita administrandæ domûs, cultu ac amore deditissima Marito, laudum numeros implevit omnes, sive pietatis exercitia, seu in adversis patientiam, seu liberalitatem erga pauperes quis æstimet. Sacrorum certè curam principem constanter habuit, officiosa bonis extitit, morosa atque gravis nemini. Nec plura tangimus; cùm reliqua decantet civitas. Suprema igitur adjicienda. A laboribus parturiendi, præter ordinarios dolores, jam à multis annis, mala multa pertulit, cardialgiam, punctiones, variosq; sæpè cruciatûs. Lassitudo inde frequens & prostratus appetitus. Aer quoque frigidus incommodum non unum advehebat. Ante dies quasi undecim dejectione virium ad lectulum adacta quidem, transituram tamen brevi credidit nubeculam. Res aliter evenit: ante ipsum enim hoc octiduum, sub tempus vespertinum, acutissimis ex inferiori ventre pertentata est anxietatibus; & inde Medicus ad ferendam imploratus opem illi adfuit Experientissimus DN. D. VATER, Gener, Compater, & Collega noster conjunctissimus, Prof. P. Ordinarius, & Provincialis benè meritus, qui nihil operæ consiliique intermisit. Sed plus doctâ arte malum valuit. Hoc observato, potiorem animæ solicitudinem suscepit ægra, & ad obitum beatum cogitatione omni desiderioq; ferebatur precibus hymnisq;. Apparuerat & Venerabilis, quem à confessionibus privatis habuit, Sacerdos Senior, DN. M. FABRICIUS, præclarè meritus Archidiaconus, qui divinus ad æternam gloriam solatiis pœnitentem animum, ob vitæ crimina, erexerat. Nudius id quintus factum. Dici interim haud potest, quantâ & religione, & constantiâ permanserit ad vitæ hálitum supremum, cùm memoriam sui commendasset optimam Marito dilectissimo, & in amplexu ejus molliter acquievisset; posteaquàm Annos interfuerat mortalitati LIII. hebdomad. XXI. cum modico excessu horæ ac diei. Efferetur hodiè post I. pomerid. ex relictis ædibus, sepelienda intra Templi Mariani ambitum, decoris ritibus. Vos, CIVES ACADEMICI, ornabitis frequenti comitatu funus; memores, humanitatis partem esse, ut, quæ tibi velles præstita, non neges alteri, officia.

P. P. a. d. XIX. Januar. Anno salutis reparatæ clɔ Iɔc XCIII.

Ung VI 3

KD 18
VB 17

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-531547-p0009-5

80/ 70

CTOR
WITTENBERGENSIS,
ANNES
tschmann/
OCT. ET PROF. PUBL.
SENIOR, ET ALUMN.
T. EPHORUS,
ACADEMICIS
S. P. D.

Farbkarte #13 B.I.G.
Blue Cyan Green Yellow Red Magenta White 3/Color Black
Centimetres inches

Universitäts- und Landesbibliothek Sachsen-Anhalt
urn:nbn:de:gbv:3:1-531547-p0011-2